

Sobota po 2. pôstnej nedeli: znovuobjaviť tvár Boha Otca

Komentár na sobotu po 2. pôstnej nedeli. „Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho.“ Aby sme spoznali lásku Boha Otca k nám, musíme vo svojom srdci vytvoriť priestor pre Ducha Svätého. Len vďaka nemu môžeme povedať „Abba, Otče“, teda rozpoznať sa ako milované deti takého veľkého Otca.

Evanjelium (Lk 15, 1-3.11-32)

K Ježišovi sa približovali všetci
mýtnici a hriešnici a počúvali ho.
Farizeji a zákonníci šomrali:

„Tento prijíma hriešnikov a jedáva s
nimi.“

Preto im povedal toto podobenstvo:

„Istý človek mal dvoch synov. Mladší
z nich povedal otcovi: ‚Otec, daj mi
časť majetku, ktorá mi patrí.‘ A on im
rozdělil majetok. O niekoľko dní si
mladší syn všetko zobral, odcestoval
do ďalekého kraja a tam svoj majetok
hýrivým životom premárnil. Keď
všetko premrhal, nastal v tej krajine
veľký hlad a on začal trieť núdzu.

Išiel teda a uchytil sa u istého
obyvateľa tej krajiny a on ho poslal
na svoje hospodárstvo svine pásť. I
túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo
žrali svine, ale nik mu ich nedával.
Vstúpil teda do seba a povedal si:
‚Koľko nádenníkov u môjho otca má
chleba nazvyš, a ja tu hyniem od
hladu. Vstanem, pôjdem k svojmu

otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.' I vstal a šiel k svojmu otcovi.

Ešte bol ďaleko, keď ho zazrel jeho otec, a bolo mu ho ľúto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Syn mu povedal: 'Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom.' Ale otec povedal svojim sluhom: 'Rýchlo prineste najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Privedte vykŕmené teľa a zabite ho. Jedzme a veselo hodujme, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.' A začali hodovať.

Jeho starší syn bol práve na poli. Keď sa vracal a približoval sa k domu, počul hudbu a tanec. Zavolať si

jedného zo sluhov a pýtal sa, čo sa deje. Ten mu povedal: ‚Prišiel tvoj brat a tvoj otec zabil vykrmené teľa, lebo sa mu vrátil zdravý.‘ On sa však nahneval a nechcel vojsť. Vyšiel teda otec a začal ho prosiť. Ale on odpovedal otcovi: ‚Už toľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko, aby som sa zabavil so svojimi priateľmi. No keď prišiel tento tvoj syn, čo ti prehýril majetok s neviestkami, pre neho si zabil vykrmené teľa.‘ On mu na to povedal: ‚Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo ja mám, je tvoje. Ale patrilo sa hodovať a radovať sa, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.‘“

Komentár

Evanjelium dnešnej Omše je jedným z najznámejších textov Nového zákona. Hovorí nám o Otcovom milosrdenstve a zároveň o dvoch druhoch srdc, o dvoch druhoch detí, ktoré nie sú schopné dosiahnuť jadro tej lásky, ktorá ich obklopuje a zaplavuje. V kontexte obrátenia, keďže sa nachádzame v pôstnom období, nás tento príbeh povzbudzuje, aby sme sa neunavili znovuobjavovať Otcovu tvár, akokoľvek si myslíme, že Ho už poznáme: chceme Ho spoznávať srdcom (porov. 2 Kor 5, 16).

Zarážajúce je, čo si myslí syn, ktorý odchádza z domu: myslí si, že si zaslúži dedičstvo, a žiada oň; nevedomé hľadanie len potešenia prítomného okamihu; je dotlačený k tomu, aby sa obrátil chrbtom k vlastnej viere (starostlivosť o svine), aby získal obživu; jeho spôsob myslenia pri návrate domov, ktorý nie je poháňaný láskou, ale

nevyhnutnosťou; zatvrdnutie srdca, ktoré ho núti premietáť na otca svoj vlastný spôsob posudzovania vecí a ľudí. Zarážajúci je aj postoj syna, ktorý zostáva doma, so zatvrdnutým srdcom, neschopný pochopiť otcovu lásku a nemilosrdný voči bratovi.

Takéto postoje hovoria o tom, čo môže byť v našich srdciach. A pripomínajú nám potrebu neustále znovu objavovať lásku Boha k nám, Otca, ktorému nie je ľahostajný žiadny z našich nedostatkov. Povolal nás, aby sme boli jeho deťmi, a z jeho strany toto volanie nikdy neprestáva. Povolal nás, aby sme žili v slobode, nie ako otroci. Dvaja synovia v podobenstve skončili ako otroci: jeden pre svoje vášne, druhý pre nepochopenú povinnosť. Svätý Pavol nám pripomína, že „kde je Pánov Duch, tam je sloboda“ (2 Kor 3, 17). Nie sloboda ako „zámienka pre telo, ale aby sme si navzájom slúžili z lásky“ (Gal 5, 13). Od týchto detí sa

učíme, že je potrebné prosiť Ducha Svätého, aby nám pomáhal neustále znovuobjavovať milujúcu tvár Otca, ktorého sme deťmi; odtiaľ pramení sila žiť svoju vieru radostne každý deň.

Juan Luis Caballero // Miguel Ferreira - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/sabado-2-cuaresma/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-2-cuaresma/)
(25.03.2025)